

Sygn. akt II Ka 49/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Wierzbicka

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 r.

sprawy **K. M.**

obwinionego o wykroczenie z art. 92 a §1 kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 2 grudnia 2014 r. sygn. akt II W 359/13

zaskarżony wyrok uchyla i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie w sprawie umarza z uwagi na przedawnienie karalności wykroczenia, stwierdza, że koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

sygn. akt. II Ka 49/15

UZASADNIENIE

K. M. został obwiniony o to, że w dniu 15 lutego 2013 roku o godz. 22:15 w S. na ul. (...). Ł. droga (...), pow. (...), woj. (...) kierując pojazdem marki B. nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość na obszarze zabudowanym o 59 km/h,

tj. o wykroczenie z art. 92a § 1 kw

Wyrokiem z dnia 2 grudnia 2014r. Sąd Rejonowy w Węgrowie orzekł:

I. obwinionego **K. M.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego z tym, że zakwalifikował go z art. 92a kw i za to na podstawie art. 92a kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 500 złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 złotych tytułem opłaty, kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 945,65 zł tytułem wydatków związanych z wydaniem opinii w sprawie.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca obwinionego. Orzeczeniu temu na podstawie art. 438 pkt 2 kpk w zw. z art. 109 § 1 kpw zarzucił naruszenie przepisu prawa procesowego skutkujące błędem w ustaleniach faktycznych, tj. art. 8 kpw w zw. z art. 7 i art. 410 kpk poprzez oparcie oceny dowodów na zeznaniach funkcjonariusza W., a w

konsekwencji na pomiarze prędkości wykonanym przez urządzenie ISKRA 1, którego użycie było niezgodne z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 listopada 2007r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych, bowiem nie zapewniało możliwości identyfikacji pojazdu, którego prędkość była kontrolowana.

Podnosząc ten zarzut obrońca obwinionego wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie obwinionego od stawianego mu zarzutu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Niezależnie od treści zarzutu podniesionego w apelacji obrońcy K. M. zaskarżony wyrok należało uchylić i postępowanie w sprawie w stosunku do tego obwinionego umorzyć wobec przedawnienia karalności zarzucanego mu wykroczenia.

K. M. obwiniony został w niniejszej sprawie o popełnienie wykroczenia z art. 92a § 1 kw , które zgodnie z treścią wniosku o ukaranie miało zostać popełnione w dniu 15 lutego 2013 roku.

Zgodnie z brzmieniem art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, a jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, to karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Skoro zatem postępowanie w tej sprawie zostało wszczęte w dniu 30 sierpnia 2013r., to uznać należało, iż karalność wykroczenia ustała po dwóch latach, a więc z dniem 15 lutego 2015r. Z tego względu należało stwierdzić, że w sprawie zaistniała ujemna przesłanka procesowa i umorzyć postępowanie na podstawie art. 5 § 1pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk i art. 456 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw orzekł, jak w wyroku.